

Bilag XXI.

Landbrugsministeriets Ægekseport-Udvalg.

Danmarks Produktion og Eksport af Æg.

Produktionen.

Ægproduktionen i Danmark kan næppe siges at være nogen selvstændig Gren af Landbruget, men maa nærmest betegnes som det vigtigste Bierhverv og for enkeltes Vedkommende som en Art Industri. Det er derfor naturligt, at Fjerkræholdet spiller den største Rolle for de mindre og de jordløse Ejendomme, idet disse maa lægge større Vægt paa Udnyttelsen af alle de forskellige mindre Indtægtskilder. I Henhold til Husdyrtællingen i 1923 holdes der paa Ejendomme indenfor Størrelsesgruppen 0,55—1,7 ha 51 357 Høns pr. 1000 ha, medens Tallet for Gruppen 5—10 ha er 8 798, for Gruppen 60—120 ha 1,510, og for Gruppen over 240 ha kun 558 Høns pr. 1000 ha.

Ved den sidste Fjerkrættælling her i Landet, der fandt Sted i 1929, fandtes der ialt godt 22 Mill. Høns mod knapt 19 Mill. i 1926 og godt 20 Mill. i 1925.

Ægproduktionens Størrelse kan kun anslaaes skønsmæssigt, da der ikke foreligger nøjagtige Tal herover. Fra sagkyndig Side anslaaes Antallet af Høner for Øjeblikket til 14 Mill. Stykker, og den aarlige, gennemsnitlige Produktion pr. Høne til 110 Æg, hvilket giver en samlet aarlig Produktion paa 77 Mill. Snese — ifølge Udtalelser fra anden sagkyndig Side maa dette Tal snarere anses at være for lavt end for højt. I Aaret 1932 eksporteredes ialt 55 Mill. Snese Æg her fra Landet, og følgelig har Hjemmeforbruget udgjort ca. 22 Mill. Snese eller knapt 30 pCt. af den samlede Produktion. Beregnet pr. Individ udgør Forbruget efter foranstaaende Overslag 122 Æg aarlig eller med andre Ord ca. 1 Æg pr. Individ hver 3. Dag.

Med en Produktion paa 110 Æg pr. Høne aarlig kan Værdien af en Hønes Ægproduktion i 1932 ansættes til ca. 7 Kr. Med 14 Mill. Høner giver dette et samlet Bruttoudbytte af den totale Ægproduktion paa ca. 100 Mill. Kr. Værdien af Udførslen var i 1932 78 Mill. Kr., og Værdien af de i Indlandet konsumerede Æg maa derfor ansættes til ca. 22 Mill. Kr.

Efter de nugældende Priser paa Æg og Korn vil en Gennemsnitshøne, en »110-Ægs Høne«, give Underskud, naar Hensyn tages til de samlede Udgifter, altsaa ogsaa Forrentning, Pasning, Husleje o. lign. indbefattet. For at opnaa et rentabelt Hønseshold maa under de nuværende Forhold Produktionen sættes op til 120—130 Æg pr. Høne om Aaret, hvilket igen vil sige, at Producenterne vil staa sig ved at sætte de daarlige Høns, der lægger faa Æg, ud af Besætningerne.

Paa Ægpakkerierne deles Æggene efter Skallens Udseende, Blommens Stilling og Luftblærens Størrelse i prima og secunda Æg. Det er forbudt at udføre secunda Æg her fra Landet; dog har der i de senere Aar været givet Dispensation herfra ved Udførsel til Tyskland. Imidlertid fremkommer secunda Æggene, trods grundig Oplysning blandt Producenterne, særlig i Sommertiden i ret store Mængder, og da de som foran anført ikke maa udføres, virker de saa stærkt pristrykkende paa Hjemmemarkedet, at de volder Æg-firmaerne (og i sidste Instans Producenterne) et Tab, der maa anslaaes til mindst 1 Mill. Kr. aarlig. Indenfor Ægekseport-Udvalget har man derfor meget indgaaende drøftet dette Forhold og de uheldige Virkninger deraf, og man har tilstillet Landbrugsministeriet et Forslag, hvis Gennemførelse efter Udvalgets Formening vil bevirke en Nedgang i de store Tilførsler af secunda Æg.